

Dansk udgave

Retsforskrifter

62. årgang

21. maj 2019

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/807 af 13. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår fastsættelse af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, og certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/808 af 20. maj 2019 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1210/2003 om visse specifikke restriktioner i de økonomiske og finansielle forbindelser med Irak 8

AFGØRELSE

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2019/809 af 13. maj 2019 om beskikkelse af en suppleant til Regionsudvalget efter indstilling fra Kongeriget Spanien 10
- ★ Rådets afgørelse (EU) 2019/810 af 13. maj 2019 om beskikkelse af et medlem til Regionsudvalget efter indstilling fra Kongeriget Sverige 11
- ★ Rådets afgørelse (EU) 2019/811 af 13. maj 2019 om beskikkelse af et medlem af Regionsudvalget efter indstilling fra Den Italienske Republik 12
- ★ Rådets afgørelse (EU) 2019/812 af 14. maj 2019 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC) og på mødet mellem parterne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner, og om ophævelse af afgørelsen af 12. juni 2014 om den holdning, som skal indtages på Unionens vegne i IATTC 13
- ★ Rådets afgørelse (EU) 2019/813 af 17. maj 2019 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Det Internationale Kornråd for så vidt angår forlængelsen af konventionen om kornhandel af 1995 19

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/814 af 17. maj 2019 om tilladelse til Italien til i bestemte geografiske områder at anvende reducerede afgiftssatser for gasolie og flydende gas, der anvendes til opvarmning, i medfør af artikel 19 i direktiv 2003/96/EF 20

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2019/807

af 13. marts 2019

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår fastsættelse af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, og certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 2, fjerde afsnit,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på at behandle spørgsmålet om indirekte ændringer i arealanvendelsen fastsættes det i direktiv (EU) 2018/2001, at Kommissionen vedtager en delegeret retsakt med henblik på at fastsætte bestemmelser om kriterierne for fastsættelse af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, og for certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen. Sådanne bestemmelser bør ledsage rapporten om status med hensyn til produktionsudvidelsen af de relevante fødevarer- og foderafgrøder på verdensplan (»rapport om produktionsudvidelsen«), der er forelagt for Europa-Parlamentet og Rådet dags dato.
- (2) Indirekte ændringer i arealanvendelsen kan forekomme, når arealer, der tidligere var forbeholdt fødevarer- eller foderproduktion, omlægges til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler. I forbindelse hermed skal efterspørgslen efter fødevarer og foder stadig imødekommes, hvilket kan føre til, at landbrugsarealer udvides ind på arealer med stort kulstoflager såsom skove, vådområder og tørvebundsarealer, hvilket forårsager yderligere drivhusgasemissioner.
- (3) De bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse i drivhusgasemissionerne, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ⁽²⁾ og direktiv (EU) 2018/2001, tager ikke højde for emissioner som følge af indirekte ændringer i arealanvendelsen.
- (4) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 ⁽³⁾ anerkendtes det ikke kun, at emissioner som følge af indirekte ændringer i arealanvendelsen forekommer, men også, på trods af usikkerheden ved beregningen af dem, at omfanget af drivhusgasemissioner, der er forbundet med indirekte ændringer i arealanvendelsen, kan modvirke nogle eller alle de besparelser i drivhusgasemissionerne, der opnås for individuelle biobrændstoffer, som

⁽¹⁾ EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 239 af 15.9.2015, s. 1).

defineret i nævnte direktiv, og for flydende biobrændsler, modvirkes. Med direktivet blev der derfor indført en generel grænse på den mængde af biobrændstoffer produceret af korn og andre stivelsesrige afgrøder, sukker og olieholdige afgrøder og af afgrøder, der dyrkes på landbrugsarealer som hovedafgrøder primært til energiformål, og som kan medregnes i opfyldelsen af målene i direktiv 2009/28/EF. Det betyder, at sådanne brændstoffers maksimale bidrag til det endelige energiforbrug inden for jernbane- og vejtransport i hver medlemsstat ikke må overstige 7 %.

- (5) Direktiv (EU) 2018/2001 fastholder denne grænse for biobrændstoffer og biomassebrændsler produceret af fødevarer- og foderafgrøder, der forbruges i transportsektoren, og styrker den ved at indføre særlige nationale grænser for disse brændstoffers samlede bidrag til Unionens mål for vedvarende energi for 2030. Disse grænser fastsættes på grundlag af den nationale andel af disse brændstoffer i 2020 af det endelige energiforbrug inden for jernbane- og vejtransport i hver medlemsstat med mulighed for at forhøje dem med et procentpoint, op til højst 7 %.
- (6) I direktiv (EU) 2018/2001 opfordres der også til at fastsætte en særlig grænse for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af fødevarer- og foderafgrøder med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, svarende til forbrugsniveauet i hver medlemsstat i 2019. Fra den 31. december 2023 bør deres bidrag gradvist mindskes til 0 % senest i 2030.
- (7) Selv om det er almindeligt anerkendt, at der er risici forbundet med indirekte ændringer i arealanvendelsen som følge af anvendelsen af fødevarer- og foderafgrøder til produktion af brændstoffer, viser den videnskabelige litteratur, at niveauet af emissioner som følge af indirekte ændringer i arealanvendelsen afhænger af forskellige faktorer, herunder typen af råprodukter, der anvendes til produktion af brændstoffer, niveauet for yderligere efterspørgsel efter råprodukter som følge af anvendelsen af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, og i hvor høj grad arealer med stort kulstoflager er beskyttet på verdensplan.
- (8) Den videnskabelige litteratur viser også, at virkningen af indirekte ændringer i arealanvendelsen på biobrændstoffers, flydende biobrændsler og biomassebrændsleres potentiale til at opnå besparelser i drivhusgasemissionerne er særlig udtalt for olieholdige afgrøder. Brændstoffer produceret af sådanne råprodukter anses derfor generelt for at indebære en højere risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen. Dette afspejles i bilag VIII, del A, til direktiv 2009/28/EF og i direktiv (EU) 2018/2001. Rapporten om produktionsudvidelsen, der afspejler de seneste bedste tilgængelige videnskabelige data om produktionsudvidelsen af de relevante fødevarer- og foderafgrøder på verdensplan ind på arealer med stort kulstoflager, bekræfter, at disse afgrøder også er ansvarlige for langt hovedparten af produktionsudvidelsen af de relevante fødevarer- og foderafgrøder på verdensplan ind på arealer med stort kulstoflager.
- (9) Rapporten om produktionsudvidelse understreger også, at virkningen af udvidelsen af produktionsarealet for olieholdige afgrøder ind på arealer med stort kulstoflager på biobrændstoffers, flydende biobrændsler og biomassebrændsleres potentiale til at opnå besparelser i drivhusgasemissionerne afhænger af flere faktorer. Blandt disse spiller det absolutte og den relative omfang af arealudvidelsen siden et bestemt referenceår sammenholdt med det samlede produktionsareal for den pågældende afgrøde, andelen af denne udvidelse ind på arealer med stort kulstoflager samt typen af arealet med stort kulstoflager en afgørende rolle for vurderingen af betydningen af en sådan udvidelse i henhold til direktiv (EU) 2018/2001. Der bør derfor tages hensyn til disse særlige produktivitetsfaktorer ved fastsættelsen af kriterierne for fastsættelsen af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen produceret af fødevarer- eller foderafgrøder, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager.
- (10) Under hensyntagen til de foregående betragtninger, herunder alle relevante videnskabelige data og undersøgelser, forskellene mellem de forskellige råprodukter, forskellige råvaremarkeders globale karakter og den måde, de fungerer på, den dertil knyttede risiko for utilsigtet eller direkte modarbejdende afvigelses- eller afledningsvirkninger, den relative tilgængelighed for så vidt angår komplette data, og den periodiske og hyppige gennemgang af disse data samt EU's internationale forpligtelser vurderes det, at den bedste, mest objektive og upartiske metode på nuværende tidspunkt i lovgivningsprocessen er en metode baseret på den overordnede holdning på verdensplan for så vidt angår hvert enkelt råvareprodukt fremfor en tilgang, der ville diskriminere bestemte lande. Dette repræsenterer den bedste opnåelige lovgivningsmæssige tilgang under hensyntagen til de konkurrerende, men supplerende målsætninger for denne lovgivning. En sådan tilgang er desuden velafbalanceret med muligheden for certificeringen for lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen.
- (11) I henhold til artikel 26, stk. 2, i direktiv (EU) 2018/2001 skal medlemsstaterne anvende de kriterier, der er fastsat i denne forordning, til at fastsætte de råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager. De

bør gøre dette på grundlag af oplysningerne i et bilag, der revideres i overensstemmelse med denne forordning. Kommissionen bør løbende evaluere rapporten om produktionsudvidelse for at tage hensyn til udviklingen i omstændighederne og de seneste tilgængelige videnskabelige data. Bilaget bør ændres, i det omfang det er relevant.

- (12) Under visse omstændigheder kan virkningerne af indirekte ændringer i arealanvendelsen som følge af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der generelt anses for at indebære en høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, undgå, og dyrkningen af de pågældende råprodukter kan endda vise sig at være gavnlige for de berørte produktionsarealer. I sådanne tilfælde er det nødvendigt at fastsætte kriterier, der gør det muligt at udpege og certificere biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler som værende biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler med certificeret lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen bør undtages fra den grænse og de gradvise mindskelser, der er fastsat for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af fødevarer- eller foderafgrøder med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, forudsat at de opfylder de relevante bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse i drivhusgasemissionerne, der er fastsat i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001.
- (13) Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler bør kun anses for at indebære en lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, hvis de råprodukter, der anvendes til produktionen af dem, dyrkes som følge af anvendelsen af behørigt kontrollerbare foranstaltninger til forøgelse af produktiviteten, der går ud over de forøgelser, der allerede ville kunne opnås i et »business as usual«-scenarie. Disse foranstaltninger bør desuden sikre råprodukternes bæredygtighed i lyset af kravene i direktiv 2009/28/EF og direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår målene for vedvarende energi.
- (14) Som yderligere garanti for den positive virkning af certificering for lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen bør der kun tages højde for yderligere råprodukter, der anvendes til brændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, hvis de stammer fra en begrænset kategori af foranstaltninger. Navnlig bør der kun tages højde for foranstaltninger, der er økonomisk attraktive, fordi de giver mulighed for at høste en økonomisk præmie som følge af certificeringen, i overensstemmelse med det finansielle additionalitetskriterie, der anvendes i henhold til Kyotoprotokollens mekanisme for bæredygtig udvikling.
- (15) Desuden bør der ikke anvendes finansielle additionalitetskriterier på yderligere råprodukter, som dyrkes på arealer, der er taget ud af drift, eller stærkt nedbrudte arealer, eller som dyrkes af små uafhængige landbrugere. Dette ville udgøre en urimelig administrativ byrde i lyset af det store potentiale for produktivitetsforbedringer og de forhindringer, der står i vejen for nødvendige investeringer. Foranstaltninger, som gennemføres på arealer, der er taget ud af drift, eller stærkt nedbrudte arealer, eller af små uafhængige landbrugere bør derfor undtages fra at skulle bevise overensstemmelse med det finansielle additionalitetskriterie, uden at det berører kravet om produktion af yderligere råprodukter og overholdelse af bæredygtighedskriteriet. I lyset af det statistiske arbejde, der er udført i forbindelse med adskillige analyser, herunder FAO's dataportræt af små landbrugere, bør bedrifter under 2 hektar betragtes som små i denne kontekst.
- (16) Kun faktiske produktivitetsstigninger i forbindelse med eksisterende eller nye projekter, som er et resultat af foranstaltninger, der har til formål at opnå supplerende udbytter, bør tages i betragtning. Certificeringsperioden bør derfor begrænses til et rimeligt tidsrum og omfang og muliggøre fuld amortisering af den pågældende investering og tilstedeværelsen af solide procedurer for overvågning af lønsomheden af certificeringen.
- (17) For at sikre en smidig certificeringsproces for biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen bør de økonomiske aktører kunne forlade sig på solide og pålidelige certificeringsregler. Disse regler bør tage hensyn til frivillige nationale eller internationale ordningers rolle i overensstemmelse med den omarbejdede tekst i artikel 30 i direktiv (EU) 2018/2001, der styrkede pålideligheden af den kontrol, som de har til opgave at udføre, sammenlignet med de tilsvarende bestemmelser i direktiv 2009/28/EF. I tillæg til de nationale ordninger, der er anerkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 30, stk. 6, i direktiv (EU) 2018/2001, kan frivillige ordninger certificere biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen på samme måde, som de gør med henblik på at certificere overholdelse af bæredygtighedskriterierne i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001.
- (18) For at sikre at de oplysninger, som de økonomiske aktører indgiver, er gennemsigtige, nøjagtige, pålidelige og beskyttet mod svindel, bør der indføres overordnede regler om certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, der sikrer en passende standard for uafhængig revision af betalingsanmodninger fremsat af økonomiske aktører. Sådanne regler, herunder gruppecertificering, kan præciseres og harmoniseres yderligere gennem vedtagelse af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 30, stk. 8, i direktiv (EU) 2018/2001 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastlægges kriterierne for fastsættelse af de råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, og certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »olieholdige afgrøder«: fødevare- og foderafgrøder såsom raps, palmeolie, sojabønner og solsikke, som ikke er stivelsesrige afgrøder og sukkerafgrøder, der normalt anvendes som råprodukter til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler
- 2) »uudnyttede arealer«: områder, som i en sammenhængende periode på mindst fem år inden starten på dyrkningen af de råprodukter, der anvendes til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, ikke blev anvendt til dyrkning af fødevare- og foderafgrøder, andre energiafgrøder eller nogen betydelig mængde foder til græssende dyr
- 3) »arealer, der er taget ud af drift«: uudnyttede arealer, som tidligere blev anvendt til dyrkning af fødevare- og foderafgrøder, men hvor dyrkningen af fødevare- og foderafgrøder blev indstillet på grund af biofysiske eller socioøkonomiske begrænsninger
- 4) »stærkt nedbrudte arealer«: arealer som defineret i punkt 9 i bilag V, del C, til direktiv (EU) 2018/2001
- 5) »additionalitetsforanstaltning«: enhver forbedring af landbrugsmetoder, der på en bæredygtig måde fører til en stigning i udbyttet af fødevare- og foderafgrøder på arealer, der allerede anvendes til dyrkning af fødevare- og foderafgrøder, og enhver foranstaltning, der gør det muligt at dyrke fødevare- og foderafgrøder på uudnyttede arealer, herunder arealer, der er taget ud af drift, til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler
- 6) »yderligere råprodukter«: den yderligere mængde af en fødevare- og foderafgrøde, der er produceret på et klart afgrænset areal, sammenlignet med referencescenariet for dynamisk udbytte, og som er det direkte resultat af anvendelsen af en additionalitetsforanstaltning
- 7) »referencescenarie for dynamisk udbytte«: det gennemsnitlige udbytte fra det afgrænsede areal, hvor der er gennemført en additionalitetsforanstaltning, beregnet over en periode på tre år, der går umiddelbart forud for det år, hvor additionalitetsforanstaltningen blev anvendt, under hensyntagen til den gennemsnitlige udbyttestigning for det pågældende råprodukt i det forgangne årti og udbyttekurverne for permanente afgrøders levetid, eksklusive udsving i udbytte
- 8) »areal med stort kulstoflager«: vådområder, herunder tørvebundsarealer, og sammenhængende skovarealer i den i artikel 29, stk. 4, litra a), b) og c), i direktiv (EU) 2018/2001 anvendte betyding
- 9) »små landbrugere«: landbrugere, der selvstændigt udfører landbrugsaktiviteter på en bedrift med et landbrugsareal på under 2 hektar, som de ejer eller har ejendomsretten til, eller i forbindelse med hvilke de har en tilsvarende titel, der giver dem ret til jorden, og som ikke er ansat af en virksomhed, med undtagelse af kooperative selskaber, som de er medlem af sammen med andre små landbrugere, forudsat at et sådant kooperativ ikke kontrolleres af en tredjepart
- 10) »permanente afgrøder«: afgrøder uden for omdriften, bortset fra permanente græsarealer og permanente græsningsarealer, som dyrkes på arealerne i fem år eller mere og giver udbytte i flere år.

Artikel 3

Kriterier til fastsættelse af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager

Med henblik på at fastsætte råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, finder følgende kumulative kriterier anvendelse:

- a) den gennemsnitlige årlige udvidelse af produktionsarealet på verdensplan for det pågældende råprodukt siden 2008 overstiger 1 % og påvirker mere end 100 000 hektar

- b) andelen af en sådan produktionsudvidelse ind på arealer med stort kulstoflager overstiger 10 % i henhold til følgende formel:

$$x_{hcs} = \frac{x_f + 2,6x_p}{PF}$$

hvor:

x_{hcs} = andel af produktionsudvidelse ind på arealer med stort kulstoflager,

x_f = andelen af produktionsudvidelse ind på arealer som omhandlet i artikel 29, stk. 4, litra b) og c), i direktiv (EU) 2018/2001,

x_p = andel af produktionsudvidelse ind på arealer som omhandlet i artikel 29, stk. 4, litra a), i direktiv (EU) 2018/2001, herunder tørvebundsarealer,

PF = produktivitetstaktoren.

PF skal være lig med 1,7 for majs, 2,5 for palmeolie, 3,2 for sukkerroer, 2,2 for sukkerrør og 1 for alle andre afgrøder.

Anvendelsen af kriterierne i litra a) og b) ovenfor baseres på oplysningerne i bilaget, som ændret i overensstemmelse med artikel 7.

Artikel 4

Generelle kriterier for certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen

1. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler må kun certificeres som brændstoffer med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, hvis følgende kriterier er opfyldt:

- a) biobrændstofferne, de flydende biobrændsler og biomassebrændslerne opfylder bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse i drivhusgasemissionerne i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001
- b) biobrændstofferne, de flydende biobrændsler og biomassebrændslerne er produceret af yderligere råprodukter, der er opnået ved hjælp af additionalitetsforanstaltninger, som opfylder de særlige kriterier i artikel 5
- c) den dokumentation, der er nødvendig for at udpege yderligere råprodukter og underbygge betalingsanmodninger vedrørende produktionen af yderligere råprodukter, indsamles og dokumenteres behørigt af de relevante økonomiske aktører.

2. Dokumentationen i stk. 1, litra c), skal som minimum indeholde oplysninger om de additionalitetsforanstaltninger, der er truffet for at producere yderligere råprodukter, de afgrænsede arealer, hvor disse foranstaltninger er blevet gennemført, og det gennemsnitlige udbytte, der er opnået fra det areal, hvor disse foranstaltninger har været gennemført i den periode på tre år, der går umiddelbart forud for det år, hvor additionalitetsforanstaltningen blev gennemført.

Artikel 5

Additionalitetsforanstaltninger

1. Biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler må kun certificeres som brændstoffer med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, hvis:

- a) additionalitetsforanstaltningerne vedrørende produktion af yderligere råprodukter opfylder mindst én af følgende betingelser:
  - i) de bliver økonomisk attraktive eller ikke møder hindringer for gennemførelse, alene fordi de biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af de yderligere råprodukter kan medregnes i opfyldelsen af målene for vedvarende energi i direktiv 2009/28/EF og direktiv (EU) 2018/2001
  - ii) de giver mulighed for dyrkning af fødevarer- og foderafgrøder på arealer, der er taget ud af drift, eller stærkt nedbrudte arealer
  - iii) de gennemføres af små landbrugere
- b) de additionalitetsforanstaltningerne træffes senest 10 år før certificeringen af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler som brændstoffer med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen.

*Artikel 6***Revisions- og kontrolkrav i forbindelse med certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen**

1. Med henblik på at certificere biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen skal økonomiske aktører:
  - a) fremlægge pålidelige oplysninger til støtte for deres betalingsanmodninger, idet de sikrer, at alle kravene i artikel 4 og 5 er behørigt opfyldt
  - b) sørge for en passende standard for uafhængig revision af de fremlagte oplysninger og en tilstrækkelig grad af gennemsigtighed, der afspejler behovet for offentlig kontrol af revisionstilgangen og
  - c) fremlægge dokumentation for, at der foretages revision.
2. Ved revisionen skal det kontrolleres, at de oplysninger, som de økonomiske aktører fremlægger, er nøjagtige, pålidelige og sikret mod svindel.
3. For at påvise, at et parti skal betragtes som biobrændstof, flydende biobrændsel eller biomassebrændsel med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, anvender de økonomiske aktører det massebalancesystem, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001. Frivillige ordninger kan anvendes til at påvise overensstemmelse med kriterierne i artikel 4-6 i henhold til artikel 30 i direktiv (EU) 2018/2001.

*Artikel 7***Overvågning og evaluering**

Kommissionen evaluerer senest den 30. juni 2021 alle relevante aspekter af rapporten om produktionsudvidelse, navnlig dataene om produktionsudvidelse og dokumentationen vedrørende de faktorer, der retfærdiggør bestemmelserne om små landbrugere i artikel 5, stk. 1, og ændrer om nødvendigt denne forordning. Den nye rapport forelægges Europa-Parlamentet og Rådet og danner grundlag for anvendelsen af kriterierne i artikel 3.

Kommissionen evaluerer derefter dataene i rapporten i lyset af eventuelle ændrede omstændigheder og de senest tilgængelige videnskabelige data.

*Artikel 8***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 2019.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

	Gennemsnitlig årlig udvidelse af produktionsareal siden 2008 (kha)	Gennemsnitlig årlig udvidelse af produktionsareal siden 2008 (%)	arealer som omhandlet i artikel 29, stk. 4, litra b) og c), i direktiv (EU) 2018/2001	Andel af udvidelse ind på arealer som omhandlet i artikel 29, stk. 4, litra a), i direktiv (EU) 2018/2001
Korn				
Hvede	– 263,4	– 0,1 %	1 %	—
Majs	4 027,5	2,3 %	4 %	—
Sukkerholdige afgrøder				
Sukkerrør	299,8	1,2 %	5 %	—
Sukkerroer	39,1	0,9 %	0,1 %	—
Olieholdige afgrøder				
Rapsfrø	301,9	1,0 %	1 %	—
Palmeolie	702,5	4,0 %	45 %	23 %
Sojabønner	3 183,5	3,0 %	8 %	—
Solsikke	127,3	0,5 %	1 %	—

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2019/808**af 20. maj 2019****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1210/2003 om visse specifikke restriktioner i de økonomiske og finansielle forbindelser med Irak**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1210/2003 af 7. juli 2003 om visse specifikke restriktioner i de økonomiske og finansielle forbindelser med Irak og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2465/96 ⁽¹⁾, særlig artikel 11, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag III til forordning (EF) nr. 1210/2003 indeholder en liste over den tidligere irakiske regerings offentlige instanser, virksomheder og institutioner og fysiske og juridiske personer, organer og sammenslutninger, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer, som den 22. maj 2003 var placeret uden for Irak, i henhold til nævnte forordning.
- (2) Den 14. maj 2019 besluttede Sanktionskomitéen under FN's Sikkerhedsråd at fjerne fire punkter fra listen over personer eller sammenslutninger, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer.
- (3) Bilag III til forordning (EF) nr. 1210/2003 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag III til forordning (EF) nr. 1210/2003 ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2019.

*På Kommissionens vegne**For formanden**Chef for Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter*

⁽¹⁾ EUT L 169 af 8.7.2003, s. 6.

BILAG

I bilag III til Rådets forordning (EF) nr. 1210/2003 udgår følgende punkter:

- »25. DIRECTORATE GENERAL OF BAGHDAD ELECTRICITY DISTRIBUTION. Adresse: P.O. Box 24042, Al-Jumhuriya Street, bygning 66, Baghdad, Irak.«
  - »54. IDRISI CENTRE FOR ENGINEERING CONSULTANCY (ICEC). Adresse: Museum Square, Karkh, P.O. Box 14077, Baghdad, Irak.«
  - »90. NATIONAL CENTRE FOR ENGINEERING AND ARCHITECTURAL CONSULTANCY. Adresse: Rashid Street, P.O. Box 11 387, Baghdad, Irak.«
  - »135. STATE ENTERPRISE FOR FERTILIZER INDUSTRIES. Adresse: P.O. Box 74, Basrah, Irak.«
-

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/809

af 13. maj 2019

om beskikkelse af en suppleant til Regionsudvalget efter indstilling fra Kongeriget Spanien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 305,

under henvisning til indstilling fra den spanske regering, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 26. januar 2015, den 5. februar 2015 og den 23. juni 2015 afgørelse (EU) 2015/116 ⁽¹⁾, (EU) 2015/190 ⁽²⁾ og (EU) 2015/994 ⁽³⁾ om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020. Den 18. juli 2016 trådte Amadeu ALTAFAJ i TARDIO i stedet for Roger ALBINYANA i SAIGÍ som suppleant, jf. Rådets afgørelse (EU) 2016/1203 ⁽⁴⁾. Den 8. oktober 2018 trådte Natàlia MAS GUIX i stedet for Amadeu ALTAFAJ i TARDIO som suppleant, jf. Rådets afgørelse (EU) 2018/1502 ⁽⁵⁾.
- (2) Der er blevet en plads ledig som suppleant til Regionsudvalget, efter at Natàlia MAS GUIX' mandatperiode er udløbet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende beskikkes herved som suppleant til Regionsudvalget for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 25. januar 2020:

— Mireia BORRELL PORTA, *Directora General de Relaciones Exteriores, Generalitat de Catalunya*.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 2019.

På Rådets vegne

F. MOGHERINI

Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/116 af 26. januar 2015 om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020 (EUT L 20 af 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/190 af 5. februar 2015 om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020 (EUT L 31 af 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/994 af 23. juni 2015 om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020 (EUT L 159 af 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse (EU) 2016/1203 af 18. juli 2016 om beskikkelse af et medlem af og en suppleant til Regionsudvalget efter indstilling fra Kongeriget Spanien (EUT L 198 af 23.7.2016, s. 44).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse (EU) 2018/1502 af 8. oktober 2018 om beskikkelse af et medlem af og en suppleant til Regionsudvalget efter indstilling fra Kongeriget Spanien (EUT L 254 af 10.10.2018, s. 7).

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/810**af 13. maj 2019****om beskikkelse af et medlem til Regionsudvalget efter indstilling fra Kongeriget Sverige**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 305,

under henvisning til indstilling fra den svenske regering,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 26. januar 2015, den 5. februar 2015 og den 23. juni 2015 afgørelse (EU) 2015/116 ⁽¹⁾, (EU) 2015/190 ⁽²⁾ og (EU) 2015/994 ⁽³⁾ om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020. Den 20. juli 2015 trådte Joakim LARSSON i stedet for Monalisa NORMANN som medlem, jf. Rådets afgørelse (EU) 2015/1203 ⁽⁴⁾. Den 30. november 2017 trådte Agneta GRANSTRÖM i stedet for Joakim LARSSON som medlem, jf. Rådets afgørelse (EU) 2017/2237 ⁽⁵⁾.
- (2) Der er blevet en plads ledig som medlem af Regionsudvalget, efter at Agneta GRANSTRÖMs mandatperiode er udløbet.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende beskikkes herved som medlem af Regionsudvalget for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 25. januar 2020:

— Märta STENEVI, *Malmö kommun*.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 2019.

På Rådets vegne

F. MOGHERINI

Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/116 af 26. januar 2015 om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020 (EUT L 20 af 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/190 af 5. februar 2015 om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020 (EUT L 31 af 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/994 af 23. juni 2015 om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020 (EUT L 159 af 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/1203 af 20. juli 2015 om beskikkelse af tre svenske medlemmer af og seks svenske suppleanter til Regionsudvalget (EUT L 195 af 23.7.2015, s. 44).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse (EU) 2017/2237 af 30. november 2017 om beskikkelse af to medlemmer til Regionsudvalget efter indstilling fra Kongeriget Sverige (EUT L 320, 6.12.2017, s. 10).

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/811**af 13. maj 2019****om beskikkelse af et medlem af Regionsudvalget efter indstilling fra Den Italienske Republik**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 305,

under henvisning til indstilling fra den italienske regering, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 26. januar 2015, den 5. februar 2015 og den 23. juni 2015 afgørelse (EU) 2015/116 ⁽¹⁾, (EU) 2015/190 ⁽²⁾ og (EU) 2015/994 ⁽³⁾ om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020. Den 16. oktober 2018 trådte Giovanni LOLLI i stedet for Luciano D'ALFONSO som medlem, jf. Rådets afgørelse (EU) 2018/1574 ⁽⁴⁾.
- (2) Der er blevet en plads ledig som medlem af Regionsudvalget, efter at Giovanni LOLLI's mandatperiode er udløbet.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende beskikkes herved som medlem af Regionsudvalget for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 25. januar 2020:

— Marco MARSILIO, *Presidente della Regione Abruzzo*.*Artikel 2*

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 2019.

På Rådets vegne
F. MOGHERINI
Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/116 af 26. januar 2015 om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020 (EUT L 20 af 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/190 af 5. februar 2015 om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020 (EUT L 31 af 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/994 af 23. juni 2015 om beskikkelse af medlemmer af og suppleanter til Regionsudvalget for perioden fra den 26. januar 2015 til den 25. januar 2020 (EUT L 159 af 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse (EU) 2018/1574 af 16. oktober 2018 om beskikkelse af et medlem af Regionsudvalget efter indstilling fra Den Italienske Republik (EUT L 262 af 19.10.2018, s. 60).

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/812**af 14. maj 2019**

om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC) og på mødet mellem parterne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner, og om ophævelse af afgørelsen af 12. juni 2014 om den holdning, som skal indtages på Unionens vegne i IATTC

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets afgørelse 2006/539/EF ⁽¹⁾ indgik Unionen konventionen om styrkelse af Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk, der blev oprettet ved konventionen af 1949 mellem Amerikas Forenede Stater og Republikken Costa Rica («Antiguakonventionen») ⁽²⁾, hvorved oprettedes Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC).
- (2) IATTC er ansvarlig for forvaltning og bevarelse af fiskeressourcerne i Antiguakonventionsområdet. IATTC vedtager bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for at sikre den langsigtede bevarelse og en bæredygtig udnyttelse af fiskebestandene, som er omfattet af nævnte konvention. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.
- (3) Unionen har ved Rådets afgørelse 2005/938/EF ⁽³⁾ godkendt aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner (AIDCP) ⁽⁴⁾, hvorved oprettes mødet mellem parterne i AIDCP (AIDCP-Partsmødet). Ifølge Antiguakonventionens artikel XIV skal IATTC spille en integrerende rolle i koordineringen af AIDCP's gennemførelse og i gennemførelsen af de foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af AIDCP. IATTC varetager sekretariatsopgaverne for AIDCP.
- (4) AIDCP-Partsmødet er et organ, der er oprettet i henhold til AIDCP med det formål at arbejde for en gradvis reduktion til næsten nul af den utilsigtede delfindødelighed i notfiskeriet efter tun i Antiguakonventionsområdet. AIDCP-Partsmødet vedtager afgørelser, som skal sikre, at havets biologiske ressourcer, der er knyttet til notfiskeriet efter tun i Antiguakonventionsområdet, er bæredygtige på langt sigt. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.
- (5) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽⁵⁾ skal Unionen sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteter er miljømæssigt bæredygtige på langt sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til at sikre fødevarerforsyningen. Det er ligeledes fastsat i nævnte forordning, at Unionen skal forvalte fiskeriet efter en forsigtighedstilgang og bestræbe sig på at sikre, at udnyttelsen af havets biologiske ressourcer genoprettes og opretholder bestandene af befiskede arter på niveauer, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte. Endvidere er det i nævnte forordning fastsat, at Unionen skal træffe forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, støtte udbygningen af videnskabelig viden og rådgivning, gradvis eliminere udsmid og fremme fangstmetoder, der bidrager til et mere selektivt fiskeri, til undgåelse eller størst mulig begrænsning af uønskede fangster og til fiskeri med begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeressourcerne. Derudover er det i forordning (EU) nr. 1380/2013 udtrykkeligt fastsat, at Unionen skal anvende disse mål og principper i forbindelse med varetagelsen af sine eksterne fiskeriforbindelser.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2006/539/EF af 22. maj 2006 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af konventionen om styrkelse af Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk, der blev oprettet ved konventionen af 1949 mellem Amerikas Forenede Stater og Republikken Costa Rica (EUT L 224 af 16.8.2006, s. 22).

⁽²⁾ EUT L 224 af 16.8.2006, s. 24.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2005/938/EF af 8. december 2005 om Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner (EUT L 348 af 30.12.2005, s. 26).

⁽⁴⁾ EUT L 348 af 30.12.2005, s. 28.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

- (6) Som det fremgår af den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen, »International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid«, og Rådets konklusioner om denne fælles meddelelse er fremme af foranstaltninger til støtte og forbedring af effektiviteten af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og, hvis det er relevant, forbedring af deres forvaltning et centralt element i Unionens indsats i disse fora.
- (7) I Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, »En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi«, henvises der til specifikke foranstaltninger til reducere af plast- og havforurening og til forebyggelse af, at fiskeredskaber mistes eller efterlades til søs.
- (8) Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages på møderne i IATTC og på samlingerne i AIDCP-Partsmødet for perioden 2019-2023, bør fastlægges, eftersom IATTC's bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger og afgørelser truffet af AIDCP-Partsmødet vil være bindende for Unionen og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-retten, nemlig Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 ⁽⁶⁾ og (EF) nr. 1224/2009 ⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 ⁽⁸⁾.
- (9) Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages på møderne i IATTC, er på nuværende tidspunkt fastlagt ved Rådets afgørelse af 12. juni 2014 om den holdning, som skal indtages på Unionens vegne i IATTC. Nævnte afgørelse bør ophæves og erstattes af en ny afgørelse, der omfatter perioden 2019-2023.
- (10) I betragtning af, at fiskeressourcerne i Antiguakonventionsområdet løbende udvikler sig, og at der i Unionens holdning bør tages hensyn til denne udvikling, herunder nye videnskabelige og andre relevante oplysninger, der forelægges forud for eller på møderne i IATTC og på samlingerne i AIDCP-Partsmødet, bør der i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne som fastsat i artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union fastlægges procedurer for præciseringen fra år til år af Unionens holdning for perioden 2019-2023 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages på møderne i Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC) og på mødet mellem parterne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner (AIDCP), er fastlagt i bilag I.

Artikel 2

Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages på møderne i IATTC og på samlingerne i AIDCP-Partsmødet, præciseres fra år til år i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 3

Unionens holdning, som er fastlagt i bilag I, vurderes og revideres i givet fald af Rådet på forslag af Kommissionen senest med henblik på det årlige møde i IATTC i 2024.

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskeriflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

Artikel 4

Rådets afgørelse af 12. juni 2014 om den holdning, som skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC), ophæves herved.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2019.

På Rådets vegne

P. DAEA

Formand

BILAG I

Den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC) og på mødet mellem parterne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner (AIDCP)

1. PRINCIPPER

Unionen skal inden for rammerne af IATTC og AIDCP-Partsmødet:

- a) handle i overensstemmelse med de mål og principper, som Unionen sigter mod inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, og som navnlig går ud på ved hjælp af forsigtighedstilgangen og målsætningerne vedrørende det maksimale bæredygtige udbytte, jf. artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013, at fremme gennemførelsen af en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning, at undgå og begrænse uønskede fangster mest muligt og gradvis at eliminere udsmid, at reducere fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem og habitaterne og ligeledes at fremme et økonomisk levedygtigt og konkurrencedygtigt EU-fiskeri, hvor de, der er afhængige af fiskeriet, sikres en rimelig levestandard, samtidig med at der tages hensyn til forbrugernes interesser
- b) arbejde hen imod en passende inddragelse af interessenter i forberedelsen af IATTC- og AIDCP-foranstaltninger og sikre, at foranstaltninger, der vedtages inden for rammerne af IATTC og AIDCP-Partsmødet, er i overensstemmelse med henholdsvis Antiguakonventionen og AIDCP-aftalen
- c) sikre, at de foranstaltninger, der vedtages inden for rammerne af IATTC og AIDCP-Partsmødet, er forenelige med folkeretten, navnlig FN's havretskonvention af 1982, FN-aftalen af 1995 om bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, aftalen af 1993 om fremme af fiskerifartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på åbent hav og Fødevarer- og Landbrugsorganisationens aftale af 2009 om havnestatsforanstaltninger
- d) fremme holdninger, der er i overensstemmelse med den bedste praksis, der anvendes af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) i samme område
- e) søge sammenhæng og synergi med den politik, som Unionen følger som led i sine bilaterale fiskeriforbindelser med tredjelande, og sikre sammenhæng med sine øvrige politikker, navnlig på områderne eksterne forbindelser, beskæftigelse, miljø, handel, udvikling, forskning og innovation
- f) sikre, at Unionens internationale forpligtelser opfyldes
- g) følge Rådets konklusioner af 19. marts 2012 om Kommissionens meddelelse om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension ⁽¹⁾
- h) sigte mod at skabe lige vilkår for EU-fiskerflåden inden for IATTC-konventionsområdet på grundlag af de samme principper og standarder som dem, der gælder i henhold til EU-lovgivningen, og mod at fremme en ensartet gennemførelse af disse principper og standarder
- i) sikre overensstemmelse med Rådets konklusioner ⁽²⁾ om den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen om *International havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid* ⁽³⁾ og fremme foranstaltninger til støtte og forbedring af IATTC og AIDCP og, hvor det er relevant, forbedre IATTC's og AIDCP's forvaltning og resultater (navnlig videnskab, overholdelse, gennemsigtighed og beslutningstagning) med henblik på at bidrage til alle de forskellige dimensioner af bæredygtig havforvaltning
- j) fremme koordineringen mellem RFFO'erne og de regionale havkonventioner og samarbejdet med internationale organisationer, alt efter hvad der er relevant, inden for deres respektive mandat, hvis det er påkrævet
- k) fremme koordinering og samarbejde med andre RFFO'er med ansvar for tun vedrørende spørgsmål af fælles interesse, navnlig ved at genoptage den såkaldte Kobeprocedure for RFFO'er med ansvar for tun og udvide den til at omfatte alle RFFO'er.

⁽¹⁾ 7087/12 REV 1 ADD 1 COR 1.

⁽²⁾ 7348/1/17 REV 1 af 24.3.2017.

⁽³⁾ JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.

2. RETNINGSLINJER

Unionen skal i relevant omfang stræbe efter at støtte vedtagelsen af følgende tiltag inden for rammerne af IATTC og AIDCP:

- a) foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i Antiguakonventionsområdet baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, herunder samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) og kvoter eller indsatsregulering for havets levende biologiske ressourcer reguleret af IATTC, som senest inden udgangen af 2020 resulterer i et fiskeri eller opretholder fiskeriet på et niveau, der giver det maksimale bæredygtige udbytte. Hvor det er nødvendigt, skal disse bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger omfatte særlige foranstaltninger for bestande, der lider under overfiskning, for at holde fiskeriindsatsen på et niveau, der er i overensstemmelse med fiskerimulighederne
- b) foranstaltninger, der skal forebygge, afværge eller standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) i konventionsområdet, herunder opførelse af fartøjer på IUU-lister
- c) foranstaltninger til at styrke fiskerividenskabelig dataindsamling og fremme bedre samarbejde mellem industrien og videnskabskredse
- d) foranstaltninger til overvågning, kontrol og tilsyn i Antiguakonventionsområdet, herunder vedtagelse af havnestatsforanstaltninger og styrkelse af fartøjsovervågningsystemet (FOS) for at sikre en effektiv kontrol og overholdelse af de foranstaltninger, der vedtages af IATTC
- e) foranstaltninger, der skal reducere fiskeriets negative indvirkning på havets biodiversitet og det marine økosystem mest muligt, herunder foranstaltninger til at reducere havforurening og forebygge udtømmning af plast til havs og mindske indvirkningen af plast i havene på den marine biodiversitet og de marine økosystemer, foranstaltninger til at beskytte sårbare marine økosystemer i Antiguakonventionsområdet i overensstemmelse med FN's Generalforsamlings resolutioner, samt foranstaltninger, der tager sigte på at undgå og i videst muligt omfang reducere uønskede fangster, særligt af sårbare marine arter, og på gradvis at eliminere udsmid
- f) foranstaltninger til at forvalte anvendelsen af anordninger til tiltrækning af fisk (FAD), navnlig for at forbedre indsamlingen af data med henblik på nøjagtigt at kvantificere, spore og føre tilsyn med anvendelsen af FAD'er, reducere indvirkningen på sårbare tunbestande, afhjælpe de potentielle virkninger af FAD'er på målarter og ikkemålarter samt på økosystemet
- g) foranstaltninger til at mindske virkningen af efterladte, tabte eller på anden måde kasserede fiskeredskaber (ALDFG) i havet og til at lette identificering og bjærgning af sådanne redskaber og reducere bidraget til havaffald
- h) foranstaltninger til at styrke organisationens kontrol med overholdelse og til at sikre en effektiv opfølgning på de skridt, som flagstaterne har taget til at bringe manglende overholdelse til ophør
- i) foranstaltninger, der tager sigte på at forbyde fiskeri, der kun har til formål at høste hajfinner, og på at kræve, at alle hajer landes med finnerne på
- j) strategier, der er fælles med andre RFFO'er, navnlig dem, der deltager i fiskeriforvaltningen i det samme område
- k) supplerende tekniske foranstaltninger baseret på rådgivning fra IATTC's organer og arbejdsgrupper og AIDCP-Partsmødet
- l) gradvis nedbringelse af utilsigtet delfindødelighed i forbindelse med notfiskeri efter tun til næsten nul og regelmæssige vurderinger af delfinbestandene
- m) henstillinger, der tilskynder til gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren, hvor det er relevant og i det omfang, det er tilladt efter de relevante stiftelsesdokumenter
- n) foranstaltninger, der sikrer, at organisationen er effektiv, herunder regelmæssige performancegennemgange af organisationen.

BILAG II

Præciseringen fra år til år af den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages på møderne i Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk og på mødet mellem parterne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner

Forud for hvert møde i IATTC og hver samling i AIDCP-Partsmødet, når disse organer skal vedtage afgørelser, der har retsvirkninger for Unionen, træffes de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der i den holdning, der skal udtrykkes på Unionens vegne, tages hensyn til de seneste videnskabelige og andre relevante oplysninger, der er fremsendt til Europa-Kommissionen, i overensstemmelse med principperne og retningslinjerne i bilag I.

Med henblik herpå og på baggrund af disse oplysninger forelægger Kommissionen i tilstrækkelig god tid inden hvert møde i IATTC og hver samling i AIDCP-Partsmødet et skriftligt dokument for Rådet, hvori er fastlagt enkelthederne i den foreslåede præcisering af Unionens holdning med henblik på drøftelse og godkendelse af detaljerne i den holdning, som Unionen skal give udtryk for.

Hvis det i løbet af et møde i IATTC eller en samling i AIDCP-Partsmødet, herunder på stedet, er umuligt at nå til enighed, således at der i Unionens holdning tages hensyn til nye elementer, henvises sagen til Rådet eller dets forberedende organer.

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/813**af 17. maj 2019****om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Det Internationale Kornråd for så vidt angår forlængelsen af konventionen om kornhandel af 1995**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Konventionen om kornhandel af 1995 («konventionen») blev indgået af Unionen ved Rådets afgørelse 96/88/EF ⁽¹⁾ og trådte i kraft den 1. juli 1995. Konventionen blev indgået for en periode på tre år.
- (2) I henhold til konventionens artikel 33 kan Det Internationale Kornråd forlænge konventionen med på hinanden følgende perioder, der hver for sig ikke må overstige to år. Siden konventionens indgåelse er den med regelmæssige mellemrum blevet forlænget med yderligere to år ad gangen. Den blev senest forlænget ved en beslutning truffet af Det Internationale Kornråd den 5. juni 2017 ⁽²⁾ og er gyldig indtil den 30. juni 2019.
- (3) På sit 49. møde, der afholdes den 10. juni 2019, skal Det Internationale Kornråd træffe beslutning om konventionens forlængelse for yderligere end periode på op til to år fra den 1. juli 2019.
- (4) Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages på det 49. møde i Det Internationale Kornråd, bør fastlægges, da en forlængelse af konventionen er i Unionens interesse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages på det 49. møde i Det Internationale Kornråd, er at stemme for, at konventionen om kornhandel af 1995 forlænges for yderligere en periode på op til to år fra den 1. juli 2019.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 2019.

På Rådets vegne
E.O. TEODOROVICI
Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 96/88/EF af 19. december 1995 om Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af konventionen om kornhandel og konventionen om fødevarehjælp, der tilsammen udgør den internationale kornoverenskomst af 1995 (EFT L 21 af 27.1.1996, s. 47).

⁽²⁾ Oplysninger om forlængelse af konventionen om kornhandel (1995) (EUT L 12 af 17.1.2018, s. 1).

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2019/814**af 17. maj 2019****om tilladelse til Italien til i bestemte geografiske områder at anvende reducerede afgiftssatser for gasolie og flydende gas, der anvendes til opvarmning, i medfør af artikel 19 i direktiv 2003/96/EF**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ⁽¹⁾, særlig artikel 19, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 19, stk. 1, i direktiv 2003/96/EF fik Italien tilladelse til i visse særligt ugunstigt stillede geografiske områder at anvende reducerede punktagiftssatser for gasolie og flydende gas (LPG), der anvendes til opvarmning. Den seneste tilladelse blev givet indtil den 31. december 2018 ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/695/EU ⁽²⁾.
- (2) Ved brev af 31. oktober 2018 anmodede de italienske myndigheder om tilladelse til i visse særligt ugunstigt stillede geografiske områder at anvende reducerede afgiftssatser for gasolie og LPG, der anvendes til opvarmning, gennem forlængelse af den ordning, der blev indført ved afgørelse 2014/695/EU i visse områder, inden nævnte afgørelses udløb. De italienske myndigheder ønskede tilladelsen bevilget for perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2024. De italienske myndigheder afleverede supplerende oplysninger og forklaringer den 14. december 2018.
- (3) Italiens territorium er meget varieret med skiftende klimatiske og geografiske forhold. Under hensyntagen til de særlige territoriale forhold har Italien indført reducerede afgiftssatser for gasolie og LPG med henblik på delvist at kompensere for de uforholdsmæssigt høje varmeudgifter for indbyggerne i visse geografiske områder.
- (4) De differentierede afgifter bygger på objektive kriterier og har til formål at stille befolkningen i de berettigede områder på mere lige fod med resten af befolkningen ved at reducere deres uforholdsmæssigt høje varmeudgifter, som skyldes hårde klimatiske forhold eller vanskelige forsyningsforhold med hensyn til brændstof sammenlignet med resten af det italienske territorium.
- (5) De reducerede afgiftssatser anvendes i geografiske områder, som opfylder ét af følgende kriterier: a) de har de hårdeste klimabetingelser på italiensk territorium, dvs. kommuner, der er omfattet af klimazone F som defineret i præsidentielt dekret nr. 412 af 26. august 1993 ⁽³⁾; b) de har hårde klimatiske betingelser kombineret med vanskelige forsyningsforhold med hensyn til brændstof, dvs. kommuner, der er omfattet af klimazone E som defineret i præsidentielt dekret nr. 412 af 26. august 1993; og c) de er geografisk isolerede kombineret med vanskelig og dyr brændselsforsyning, dvs. Sardinien og mindre øer. De reducerede afgiftssatser må kun anvendes, indtil naturgasnettet er udbygget til at omfatte de pågældende kommuner.
- (6) Foranstaltningen, der anmodes om, er blevet undersøgt af Kommissionen og anses ikke for at fordreje konkurrencen eller hindre det indre markeds funktion, og den anses heller ikke for at være uforenelig med Unionens miljø-, energi- og transportpolitik. De reducerede afgiftssatser for både gasolie og LPG er fortsat højere end EU's minimumsafgiftssatser, der er fastsat ved direktiv 2003/96/EF, og de afbøder kun delvist de ekstra varmeudgifter i de pågældende geografiske områder.

⁽¹⁾ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/695/EU af 29. september 2014 om tilladelse til Italien til i bestemte geografiske områder at anvende reducerede afgiftssatser for gasolie og LPG, der anvendes til opvarmning, i medfør af artikel 19 i direktiv 2003/96/EF (EUT L 291 af 7.10.2014, s. 16).

⁽³⁾ Præsidentielt dekret nr. 412 af 26. august 1993 opdeler det italienske territorium i seks klimazoner (A til F). Klassificeringen er baseret på enheden »grader pr. dag«, som er udtryk for det antal dage om året, hvor udendørstemperaturen er forskellig fra de optimale 20 °C, og der derfor er behov for opvarmning.

- (7) Følgelig bør det, jf. artikel 19, stk. 2, i direktiv 2003/96/EF, tillades Italien i bestemte geografiske områder at anvende reducerede afgiftssatser for gasolie og LPG, der anvendes til opvarmning, frem til den 31. december 2024. I henhold til nævnte bestemmelse skal hver tilladelse, der gives i medfør af nævnte artikel, være strengt tidsbegrænset.
- (8) For at give de berørte geografiske områder en tilstrækkelig grad af sikkerhed bør tilladelsen indrømmes for en periode på seks år. Hvis Rådet under henvisning til traktatens artikel 113 indfører et ændret generelt system for beskatning af energiprodukter, som denne tilladelse ikke vil være tilpasset til, er det for ikke at underminere den fremtidige udvikling af de gældende lovgivningsmæssige rammer imidlertid hensigtsmæssigt at fastslå, at denne afgørelse bør ophøre med at gælde på den dato, hvor reglerne for dette ændrede system træder i kraft.
- (9) For at sikre at foranstaltningen kan anvendes uden afbrydelse for så vidt angår tilladelsen til at anvende reducerede afgiftssatser i medfør af afgørelse 2014/695/EU, der udløb den 31. december 2018, er det hensigtsmæssigt, at nærværende afgørelse anvendes fra den 1. januar 2019.
- (10) Denne afgørelse har ingen indflydelse på anvendelsen af EU's statsstøtterepler —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Italien gives tilladelse til at anvende reducerede afgiftssatser for gasolie og LPG, der anvendes til opvarmning, i følgende ugunstigt stillede geografiske områder:

- a) kommuner, der er omfattet af klimazone F, som fastlagt i præsidentielt dekret nr. 412 af 26. august 1993
- b) kommuner, der er omfattet af klimazone E, som fastlagt i præsidentielt dekret nr. 412 af 26. august 1993
- c) kommuner på Sardinien og på mindre øer, dvs. alle italienske øer bortset fra Sicilien.

2. For at undgå overkompensation må nedsættelsen ikke overstige de ekstra varmeudgifter i de pågældende områder. Særligt for de af stk. 1, litra c), omfattede områder må afgiftsnedsættelsen som følge heraf ikke føre til brændstofpriser, der er lavere end de tilsvarende brændstofpriser på det italienske fastland.

3. Den reducerede afgiftssats skal være i overensstemmelse med kravene i direktiv 2003/96/EF, navnlig med de i nævnte direktivs artikel 9 fastsatte minimumsafgiftssatser.

Artikel 2

Berettigelsen til afgiftsnedsættelse i de geografiske områder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b) og c), er betinget af manglende adgang til naturgasnettet i de pågældende kommuner.

Artikel 3

Denne afgørelse anvendes fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2024.

Hvis Rådet under henvisning til traktatens artikel 113 imidlertid indfører et ændret generelt system for beskatning af energiprodukter, som den tilladelse, der gives i denne afgørelses artikel 1, ikke vil være tilpasset til, ophører denne afgørelse dog med at gælde på den dato, hvor reglerne for dette ændrede system træder i kraft.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 2019.

På Rådets vegne
E.O. TEODOROVICI
Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA